

12

අංජලී

චතුර්තා හෙට්ටිආරච්චි

සිරිල් මුදලාලි උඩ ඉදන් පහලට බහිද්දීත් මාලකී උදේ කෑම
හරිගස්සලා තිබුණා.

"මොකට මහන්සි වුණාද මාලකී නෝනේ"

"මොන මහන්සියක්ද දූ මට දෙතුන් විටක්ම කියලා ගියේ මුදලාලි
මහත්තයා යන්න කලින් උදේට කන්න ලෑස්ති කරන්න කියලා"

"සුදු නෝනේ කරදරයක් නැතුව ගියාද දන්නේ නෑ මාලකී
නෝනෙටවත් කෝල් එකක් දුන්නේ නැතෙයි"

"ඒකනේ මාත් මේ බලන් ඉන්නේ කෝල් එකක් එනකම් මමත්
දෙතුන් විටක් ගත්තා පෝත් වැඩ කරන්නේ නෑ"

මාලකී උදේ කෑමට හරි ගස්සලා තිබුණේ ඉදිඅප්ප ඔහු නොකා යන්න
හැදුවත් ඉදිඅප්ප මිටි දෙකක්ම දාගත්තා.

"මට මේ කරුනු කාරනා ටිකක් දැනගන්න මේ අහන්නේ. ඔය
ලියන්නා කොහොමද හෝටලයේ වැඩට ආවේ"

මාලකී එකපැත්තකින් පුදුම වුණා සිරිල් මුදලාලි එහෙම අහද්දී
මොකටද ඉතින් බොරු කියන්නේ කියලත් හිතුණා.

"ඔය මනුෂ්‍යයා ඇත්තටම දක්ෂයෙක් මුදලාලි මහත්තයෝ පිට
කොටුවේ හෝටලයක කලින් වැඩ කරලා තිබුණේ එතන
හොරකමකට අහුවෙලා රස්තාවක් නැතුව ඉද්දී හොයන්නේ
බලන්නේ නැතුව හෝටලේ බාරදුන්නා නෙහි අපේ මහත්තයා
උදේටයි හවසටයි ගියාට මොනවද වෙන්නේ කියලවත් බැලුවේ නෑ
බැංකුවෙන් ලොකු ලොත් එකකුත් අරන් මොනවද කරේ කියලවත්
මමවත් දන්නේ නෑ දූව වත් දන්නේ නෑ"

සිරිල් මුදලාලි මාලකීගේ කතාව බොහොම සාවධානයෙන් අහගෙන
හිටියා.

"මට හැබැයි ලියන මහත්තයා නම් කිව්වේ වෙන කතාවක්"

"මොකද්ද මුදලාලි ඒ"

"උන්දෑ මොරටුවේ හෝටලයක වැඩ කර කර ඉද්දී සිරිසේන
මුදලාලිගේ පෙරත්තටම ආවයි කිව්වේ"

"මොන බොරුද මුදලාලි ඔය කොළඹ ගියපු වෙලාවක ආසිරි
හෝටලයෙන් අහන්නකෝ මිනිහ කවුදැයි ඔන්න හරියටම කියාවි.
ඔය මිනිහ ගැන දන්න මිනිස්සු ගෙදරටම ඇවිත් කියලත් මගේ

මහත්තයා ගනන් ගත්තේ නෑ ඉරිසියාවට කියන කතා කියලයි කිව්වේ"

"තවත් මොනවද කතා වගයක් කිව්වා ඒවා කියන එක හරිද මන්දා ඒ හින්දලු හෝටලේ පාඩු වුනේ"

"ඒ මොනවද කමක් නෑ මුදලාලි කියන්න අපිත් ඒවා දැනගන්න එපැයි"

"සිරිසේන මුදලාලිට වෙන වෙන සම්බන්ධකම් තිබුනා කිව්වේ"

"අම්මෝ මුදලාලි ඔය මිනිහගේ කටට හෙන ගහන්න ඕන. මගේ මහත්තයා උදේ කඩට ගියාට පස්සේ කෙලින්ම ගෙදර එන්නේ හවසටත් එහෙමයි. කොහේ හරි එලියට ගියත් මාවත් එක්කයි යන්නේ ඔය වෙන මුදලාලිලා වගේ මගේ මහත්තයා ගැණු පස්සේ යන කෙනෙක් නොවේ මුදලාලි"

ඒක මාලකීගේ කටින් පිටවෙද්දී උගුරෙන් හිරවුනා. හරියට ඔවුට කිව්වා වගේ. සිරිල් මුදලාලි ඉදිඅප්ප කාල ඉවරවෙද්දී ඇඟිලි පුරුකේ උඩයි අල්ලෙයි ඉදුල් පොඩි එකෙක් වගේ. ඔහු එහෙන්මම අතහෝදගෙන පුටුවෙන් නැගිටින්න වුනේ නෑ පෝත් එක රිත්ස් යන්න ගත්තා.

"හරි හරි ඕයි මත් ලැස්ති වෙලා ඉන්නේ ගේට්ටුව ලගට වෑන් එක ගහනවා"

"මත් යනෝ මාලකී නෝනේ කවුරු හරි මම ගැන ඇහුවොත් එහෙම කෙනෙක් මෙහේ නෑ කියන්න"

මාලකී අන්දුන්කුන්දුන් වෙලා ගියා සිරිල් මුදලාලි එහෙම කියද්දී මාලකී තවත් අඟසෙටි වුනා.

"ඇයි මුදලාලි මුකුත් ප්‍රශ්නයක්ද"

"නෑ ප්‍රශ්නයක් නෑ ඉරිසියාකාරයෝ ඉන්නවනේ පොඩ්ඩක් ඔලුව උස්සගෙන එද්දී"

ඔහු යන්න බැගේ එකත් අරන් සාලට ආවා. සිරිල් මුදලාලි කිසිම වාහනයක් ගේට්ටුවෙන් ඇතුලට ගත්තේ නෑ වාහනේ ගේට්ටුව ලග නවත්තලා දොරත් ඇරියට පස්සෙයි ගෙදරින් පිටවුනේ. හරියට දොර ඇරෙන්නෙත් පොඩි ගේට්ටුව ඉස්සරහමයි.

"මාලකී නෝනේ ගියාට පස්සේ ගේට්ටුවට ඉබ්බ දාන්න නොදන්නා අය ආවොත් ඇතුළට ගන්න එපා"

හැමදාම ගහන බයිලේ ගහගෙන සිරිල් මුදලාලි ගෙදරින් එළියට බැස්සා. ඔහුගේ පිටුපස්සෙන් මාලකීගේ ගේට්ටුව ලගට ගියා. උස මහත දෙන්නෙක් දෙපැත්තෙන් ඉද්දී මුදලාලි වාහනයට නැගලා යන්න ගියා. එළියට බැස්ස දෙන්නට අමතරව තවත් හතර පස් දෙනෙක් වෑන් එක ඇතුළෙන් හිටියා. උන් මහ අමුතූම මිනිස්සු. සිරිල් මුදලාලි එක්ක යන්න එන්නෙත් එක එක පාට වෑන්. මාලකී ගේට්ටුවට ඉබ්බ දාගෙන කල්පනා කර කර ගෙට ගියා.

ලියන්නා එක්ක මාලකීගේ හිතයට තරහක් තිබ්බා හෝටලේ නැතිකරේ ලියන්නා බව හොඳට දන්න හින්දා. කලව වෙලාවට වැඩ කරන මිනිස්සුන්ගේ පඩිත් ගෙවලා තිබ්බ හින්දා කවුරුත් දන්නේ නෑ හෝටලයට වෙච්ච දේ. උදේ ඉදන් කිහිප විටක්ම අංජලිට කෝල් ගත්තත් ආන්සර් නෑ. අංජලි ගැන හිතද්දී එක පැත්තකින් දූකයි පහුගිය ටිකේ වෙච්ච දේවල් වලට

"කොහොම හිටපු ළමයෙක්ද"

මාලකී සුසුමක් හෙළලා කුස්සියට ගියා අස්පස් කරලා දාන්න ඕන හින්දා.

ලියන මහත්තයා කාගිල්ස් පාකින් එකේ යතුරු පැදිය නවත්තලා පාර පැනලා ඇවිදගෙන ගියා පයින්ම.

කහ ඉරෙන් පාර පැනලා එහා පැත්තට ගියා. හිතීන් බැන බැන. වෙනදා වගේ සිරිල් මුදලාලි ඉන්න ගොඩනැගිල්ලේ පාමුල යතුරු පැදිය නවත්තලා එන්නත් එපාලු. අවි කට්ටේ වේලී වේලී දාඩියක් පෙරාගෙන මීටර් තුන් හාරසියක් යන්න එපැයි. එතන හිටපු හිගන්නට අනිවාර්යයෙන්ම ශත පනහක් දීලම යන එක සිරිල් මුදලාලිගේ නීතියක්. නීතියක් කියන්නේ ඒක තමයි සිරිල් මුදලාලිගේ සංඥාව. හිඟන්නා සංඥාව කොහොම සිරිල් මුදලාලිට යනනවදැයි නොදන්නා වුනත් එහෙම දුන්නොත් විතරයි සිරිල් මුදලාලි ඉන්න ෆැලෑටි එකේ දොර ඇරෙන්නේ. හිඟන්නා

බෙලෙක්කේ හෙල්ලුවොත් එයින් කියවෙන්නේ මුදලාලි ගෙදර නැති බව හරි මේ වෙලාවේ ඉඩක් නෑ වැනි සංඥාවක්. ලියන්න හිඟන්නා දිහා බලලා උඩට නැග්ගා.

"අව්වර හොදට අතපය දික්කරලා ඉන්න පුළුවන් එකේ මේ පකයා මොකට මෙහෙම දුක්විදිනවද මන්ද මේ හුත්තට පින නෑ"

ලියන්න හිතීන් බැන බැන තරප්පු පෙල නැගගෙන උඩට ගියා.

ආයෙත් සුපුරුදු තට්ටුව දාල විනාඩි දෙක තුනකින් දොර ඇරුනා.

වෙන්දා හිටපු පොඩි කෙල්ලම නොවේ දොර ඇරියේ සිරිල් මුදලාලිමයි.

"තමුසේ මෙව්වර පරක්කු වුනේ ඇයි"

ලියන්නා ගෙට ගොඩ වෙද්දීම ලියන්නගෙන් ඇහුවේ වෙනදා අහන ස්වරයෙන් නොවේ. ඔහු වෙනදා වගේ බැනියම ගහගෙනත් නොවේ හිටියේ කොහේ හෝ යන්න ලැස්ති වෙලා හරි එහෙම නැත්නම් මිරිහානේ ඉදන් ආපු ගමන් වෙන්න ඇතියි ලියන්නට හිතුනා.

"පාන් පිටි ලොරිය එනකම් ඉන්න වුනා මුදලාලි"

"වාඩි වෙනො"

මුදලාලි ලොකු හාන්සි පුටුවේ ඇඳිවුනා. ලියන්නත් අසලින් තිබ්බ වෙනදා වාඩිවෙන වැල් පුටුවෙම වාඩිවුනා.

"මගල් දවසට කලින් තමුසෙම මම කියක් දුන්නද"

සිරිල් මුදලාලි ටිකක් හඩින් කතා කරද්දී ගෙදර කවුරුත් නැහැයි කියලා නම් ලියන්නට වැටහුනා.

සිරිල් මුදලාලි එක්තරා මොකටදැයි ලියන්නට තේරුනා

"ඇයි මුදලාලි මතක නැද්ද මට ලක්ෂ පහක් දුන්නා පහුවදා උදේ පිටි ලොරියට සල්ලි බේරන්න ඕන දවසේ කෝල් කරාම කිව්වේ දීපු ලක්ෂ පහෙන් ලක්ෂයක් අරන් ලොරියට දෙන්න කියලා නෙහ්. මුදලාලි මහත්තයා ඒ වෙලාවේ බිලත් හිටියේ ඒ හින්ද මාලකී නෝනට දුන්නේ ලක්ෂ හතරයිනේ"

සිරිල් මුදලාලි කරකවලා අත්හැරිය දීපු උත්තරේට. ඔහු ආයෙත් කල්පනා කරා. බිල හිටපු කතාවත් ඇත්ත පිටි ලොරියට සල්ලි දෙන්න තිබුනෙන් එදා තමයි කෝල් එකක් දීපු එකත් ඇත්ත. ඒත් එහෙම කිව්වද කියලා නම් මතකයක් නෑ.

"තමුසේ මොකක්ද හෝටලයේ ඔප්පුවට කරේ"

"පොඩ්ඩක් ඉවසන්න මුදලාලි තාම නඩු තීන්දුවේ උණුහුම ගියෙන් නෑ නෙහි එවා කඩි මුඩියේ කරන්න පුළුවන් දේවල් නොවේ. ගෙදර ඔප්පුව රෙජිස්ටාර් ලගටවත් යැව්වේ නෑ නෙහි ඒක තියෙන්නෙන් තාම සිරිසේන මුදලාලිගේ නමට ඔන්න මට එහෙම ආයේ දොෂ් කියන්න එපා"

සිරිල් මුදලාලි පැටලුනේ පඬි ගාලක. උණු හින්දා බොන්නත් බෑ කිරි හින්දා විසි කරන්නත් බෑ. නිවුනම රසකුත් නෑ වගේ වැඩක් වුනේ.

"ඕක මගේ නමට ලියවන්න බෑ ඕයි තමුසෙට තේරෙන්නේ නැද්ද ඕක රෙජිස්ටාර් කරාට පහුවෙනිදාම මාව හොයාගෙන ඉක්කම් ටැක්ස් එකෙන් ඒව් පොලිසිය ඒව්. තරහකරයො මම තැන හොයා ගනිව් පත්තරයෝ ටෙලිවිෂන් උන්ට උඩ දාගෙන කියන්න ගනිව් ජේස් බුක්ද මොන හුත්තක්ද මන්ද ඕකෙන් යාච්"

සිරිල් මුදලාලි වැලට කියාගෙන ගිහින් මෙහෙමත් කිව්වා

"ඕක කෙල්ලගේ නමට ලිව්වොත් මේ ගැණි අහන එවාට උත්තර බදින්නේ තමුසෙද පොඩ්ඩක් ඉවසනවා ගමේ ගිහිල්ලා එනකම්"

ලියන්නා එකෙනුත් ගැලවුනේ එහෙම. සිරිල් මුදලාලි හැමදාම දෙන උත්තරේ ඒ මොහොතෙන් දුන්නා ඒත් ඉතින් මේ මාස ගානට ඔහු ගිය ගමක් නෑ. ඒත් ලියන්නාට පුදුමයි තාම කෙල්ලගේ ස්කෝලේ ගැන වචනයක්වත් කතා නොකරපු එක නම්.

"තමුසෙට මම එන්න කිව්වේ ලොකු වැඩක් පවරන්න තමුසේ දන්නවද පිටකොටුවේ ආසිරි හෝටලේ"

ඔහු හිතීන් ආයෙන් ආමන්ත්‍රණය කරා. කවදාවත් නැති විදියට ආසිරි එක ගැන අහන්නේ නම් නිකන් නොවේ.

"හෝටලේ නම් දන්නවා එත් මාත් එක්ක එව්වර හොඳ නෑ අපේ හෝටලේ ධනසිරි මුදලාලිට අරන් නොදී මුදලාලිට අරන් දීපු හින්දා"

සිරිල් මුදලාලි ලියන්නා දිහා මොහොතක් බලාගෙන හිටියා මුකුත්ම නොකියා. මුට තියෙන්නේ ඉවක්ද කබර දිවක්දැයි පුදුමත් හිතූනා.

"ඒකත් එහෙමද"

වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ. සිරිල් මුදලාලිගේ ෆෝන් එක රින්ස් ගියා. තුන් පාරක් මුදලාලි පෝන් එක දිහා බලලා නැගිට්ටා. ගොඩක් කලබලයෙන්.

"ගැණි එනවා එයා ගෙට ගියාට පස්සේ හිමින් කතා කරනවා"

අම්මෝ සිංහයෙක් වගේ හිටපු සිරිල් මුදලාලිගේ බය.

ලියන්නා මාස ගානක් මෙහේ ආවා ගියාට ඔය ගැණි දැකලා තිබුනට හරියට මුහුන දීල කතා කරලා නෑ. කතා කරලා තිබුනෙන් දෙතුන් වතාවයි. ඒකත් දොර රෙද්දට කවර් වෙලා යන්නම් මුහුන එළියට දාගෙන. ඒ හින්දා ලියන්නත් ආසාවෙන් බලාගෙන හිටියා ගැණි දකින්න. සිරිල් මුදලාලිගේ කතාවෙන්ම තේරුනා ගැණිට තියෙන බය. මුදලාලි දොර ඇරපු ගමන් ස්කෝලේට අදින සුදු ගවුමක් ඇදගෙන හිටපු පොඩි කෙල්ල ගෙට දුවගෙන ගියා. අඩ අඩා. මුදලාලි දොරත් හරස් කරගෙන බලාගෙන හිටියා. දැනටත් උඩින් ඩිනිම් සායක් ඇදත් හිටපු ගැණි මොකක්ද කියන්න හදල ලියන මහත්තයා දැක්ක ගමන් කියන්න ගිය දේත් නවත්ත ගත්තා. ලියන්නා හරියටම ගැණි දැක්කේ දැන්. ඕන්නම් අවුරුදු විසි හයක් විසි අටක් විතර ඇති. "පයිය අගලක් නෑ ඒත් පකයටත් සෙට් වෙන ගැනු"

අංජලි තරම් ලස්සන නැතිවුනත් ඇයත් ලස්සනයි. තත් දෙකයි පුකයි නම් අංජලිගේ වගේමයි.

"මික් මොන හුත්තකට කලින් ඉපදුනාද මන්ද"

ගැනි දකිද්දී ලියන්නට එහෙමත් හිතුනා. ගෙට යන්න ගිය ගැනි ආපහු හැරුනා.

"මේ දරුවාගේ ස්කෝලේ වැඩේ කරන්නේ නැද්ද"

මුදලාලිගේ පැත්තට හැරිලා ඇහුවත් ඒක වැදුනේ නම් ලියන්නට. ඒත් ලියන්නට නොවේ වගේ ලියන්නත් හිටියා.

"පොඩ්ඩක් ඉන්න නෝනේ ලියන මහත්තයා ගෙන්න ගත්තේ ඒක ගැන කතා කරන්න නෙහ්"

"පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ කවද වෙනකම් ඉන්නද අපිට ඉන්න තැනක ඉන්න දුන්නේත් නෑ හිටියා නම් දැරිවිට ස්කෝලයක් හරි තියෙනවා"

"එතන හිටියා නම් වෙන දේ දැක්ක නේ ... හරි හරි මට තේරෙනවා නොනෙගේ දුක"

"හැමදාම කියන්නේ ඕකනෙන් දැන් ඇවිත් මාස හතරක් පහක් වුනා මම කියන දේවල් අහන්නෙත් නෑ. මෙහෙම හැංගි හැංගි කවද වෙනකම් ඉන්නද"

මුදලාලිගේ මුහුන අර මොකක්ද එකක් වගේ වෙලා. ඔහු රවලා ගැනි දිහා බලල ලියන මහත්තයා දිහා බැලුවා. කන්න වගේ මලේ උපරිමයට පැනලා. ලියන මහත්තයටත් වුනේ මරු වැඩේ. ගැණි වචන උච්චාරණය කරෙත් අමුතු විදියට. ගැණි ඇදන් ඉන්න බිලවුස් එකේ යට බොත්තම් දෙකක් ලිහිලා. ගැනිගේ බුරිය දැක්ක ගමන් ලියන්නා තවත් හොල්මන් වුනා. මුදලාලිගේ රැවිල්ලට ගැනි පොඩ්ඩක් මෙල්ල වුනා.

"ඔන්න මම ආයෙත් කියන්නේ නෑ හෙට අනිද්දා වෙද්දී දරුවා ස්කෝලෙට දාගන්න බැරිවුනොත් පල්ලෙහා කඩේ මල්ලිට කියලා හරි දරුවව ස්කෝලෙකට දාගන්නවා මගේ එකවුන්ට එකෙන් අරන් හරි මට පල්ලි ලොකු නෑ අනික ඒවා මගේ පල්ලි අනික හෙට අනිද්දා මම ස්වර්ණගේ පුතා සමන්ව ගෙන්න ගන්නවා ඔහේට මේක කොරන්න බැරිනම් මම හරි එහෙට මෙහේට ගිහිල්ලා කොරගන්න එපැයි. "

කියාගෙන ගැණි ගෙට ගියා. මෙනත තව හිටියොත් වැඩේ කෙලවෙන බව ලියන මහත්තයාට තේරුනා. ඔහු දන්නවා තමන් පාලනය කරත් ඇගේ නමින් තියෙන ව්‍යාපාර ඔහු හොදින් දන්නවා. ඇගේ බලයට ඔහු යටයි. අනික තමන් මැරුවත් තමිබ් පකයා ඇ නොමරන බවත් පිරිල් මුදලාලි දන්නවා.

"එහෙනම් මුදලාලි මහත්තයා මම යන්නද"

ලියන්නා හීන් හඩින් ඇහුවා.

"යන්න.. කොහේ යන්නද. දැක්කනේ තමුසෙගේ කතාව කොහොමද මේ ලියන්නට වැඩක් දුන්නොත්.. මට කුණුහරුපත් කටට එනවා පොඩි එකී නැත්නම් තමුසෙලාට කතා කරන හැටි මම දන්නවා තමුසෙට වැඩේ කරන්න බැරි නම් කියනවා"

"හරි මුදලාලි අධ්‍යාපන කන්තෝරුවේ මහත්තයට...."

"තමුසෙගේ හැමදාම කියන හුත්ත ආයෙත් කියන්න ගන්නව තමුසෙට තව දවස් දෙකයි දෙන්නේ බැරිනම් දීපු ලක්ෂෙ එක්ක ගයිල් එක ගෙනත් දෙනවා"

සිරිල් මුදලාලිගේ සද්දේ ගේ ඇතුලේ දෝංකාර දුන්න. හරියට ඇට ඇහෙන්න ලියන්නට බැන්න වගේ. ලියන්නත් අර මොකාද එකා වගේ සිරිල් මුදලාලි කියන දේ අහගෙන හිටියා. මුදලාලි එහෙත්ම හාන්සි පුටුවේ ඇලවෙලා හති අරිනවා බැනපු වේගෙට

"තමුසේ මට ජීවිතේට අමතක කරන්න බැරි උදව් කරපු බව ඇත්ත තමුසේ මාව ගොඩදාපු බවත් ඇත්ත. ඒත් මිනිහෝ තමන්ට වැඩක් කරන්න බැරිනම් කෙලින් කියනවා මේ වැඩේ මට කරන්න බැහැ කියලා මාව හතරවරන් නොකර"

"මම දැන්ම යන්නම් ඔය මහත්තයා හම්බවෙන්න"

ලියන්න නැගිට්ටා

"යනවා ගිහිල්ලා හවස එනවා"

එහෙමත් කියලා යමක් මතක් වුනා වගේ වාඩිවෙන්නැයි අතින් සංඥාවක් දුන්නා.

"තමුසෙට එන්න කිව්වේ වෙන දේකට ඔය හෙටෙල් කෙරුවාව තමුසේ මට උගන්වන්න එන්න ඕනෑ නෑ ලක්ෂ ගානක් යට කරලා විසි තිස්දාහක් අරන් මට වැඩක් නෑ. තමුසෙගෙයි මගෙයි හිතවත්කම් යාලුකම් වෙනයි හොටෙල් මට එනපාටකුත් ජේන්නෙත් නෑ මට මාසෙකට ලක්ෂයක් ඕන. තමුසෙට දෙන්න බැරිනම් කියනවා ඔහේට වෙන රස්සාවක් හොයලා දෙන්නම් මට පුළුවන් ඕක ලක්ෂයකට වැඩියෙන් කුළියට දෙන්න තේරුනාද"

"එතකොට මුදලාලි ලෝන් එක"

"ඒක තමුසේ ගෙවනවා එක තමුසේ ගෙව්වත් එකයි නැතත් එකයි මට ඇති හුත්තක් නෑ ලබන මාසේ අන්තිමට මගේ අතට ලක්ෂයක් නාවෙත් වෙන්නේ ඒකයි"

ලියන්නට හුඡ්ඡ බරකුත් ආව සිරිල් මුදලාලිගේ කතාවට. ඔලුවත් පස්සට අතගාල ලියන්න යන්න නැගිට්ටා. ලියන්න පඩිපෙල බැස්සේ හිතේ පැසව එන තරහෙන් පිපිරි පිපිරි. බැනපු එකටත් වඩා ලක්ෂයක් ඉල්ලපු එකට කම්මලේ ඉන්න බල්ලට යකඩ තැලෙන

හඬ අරුමයක් නොවෙනවා වගේම ඇනුම් බැනුම් නම් ගානක් නෑ ලියන මහත්තයගේ ජීවිත කාලෙන් හරි අඩකට වඩා වැය කර ගොටේල්වල. වංගු ගන්න විදි නවන හැටි නවලා කෙලින් කරන හැටි ලියන්නට හොඳ දැනුමක් තිබ්බ අත්දැකීමෙන්ම. එකවරක් වැරදුනොත් දෙවැනි වර වරදින්නේ නෑ පහල පඩියට එද්දී හිඟන්න එතන හිටියේ නෑ. ඒත් එක්කම පඩිපෙළ ඉස්සරහම කොළඹ පැත්තට මුහුන දාල වැන් එකක් ගහලත් තිබ්බා. එකෙක් වීදුරුව ඇරලා එබ්ලත් බලලා ආයෙත් වීදුරුව වහගත්තා. කේන්තියෙන් පිපිර පිපිර පඩිපෙළ බැස්ස ලියන්නට එක එව්වර වැදගත් වුනේ නෑ. වැන් එක පිටුපස්සෙන් පාර දෙපැත්ත බලලා එහා පැත්තට මාරු වුනා. ලියන්න පාර එහා පැත්තට පනිද්දිත් කල්පනා කරා සිරිල් මුදලාලිගේ දවසේ වෙනස් වීම ගැන.

"මොන හුත්තකට මු ආසිරි හෝටලේ ඇදලා ගත්තේ"

ලියන්නා පාර එහා පැත්තට පැනලා පයින් යන ගමන් කල්පනා කරා. ආසිරි හෝටලේ වැඩකර ගොඩක් ඉස්සර. ධනසිරි මුදලාලි දන්නව කියලවත් ලියන්නා කියලා නෑ.

"මාලකී පට්ට වෙසිවත් කියලද"

ඊයේ පෙරේදා ඉපදෙව්ව උන් ලියන්නා ආසිරි එකේ වැඩ කර බව දන්නේ නෑ. දන්නේ පර්න මිනිස්සු ඒත් මාලකී දන්නවා ඒත් එහෙම නම් සිරිල් මුදලාලි කිව්වෙත් නෑ නෙහ්.

"ධනසිරි මුදලාලිගෙන් ගිහිල්ලා අහයිද"

සැකෙක් තිබුනා.

"නෑ එහෙම වෙන්න විදියක් නෑ"

"දුන්නේ ලක්ෂ හතරයි කියලා අර හුත්ති කියලා එහෙනම් තව පොඩ්ඩෙන් හුත්තක් තමයි වෙන්නේ හොඳ වෙලාවට පකයා එදා කරටි කැඩෙන්න බිල හිටියේ"

ලියන්න හතර වට්ටම හිතීන් බැන බැන පාර අයිනෙන් ඇවිදගෙන ගියා. වාහන ඡෙලියක් එක්ක ආපු කාර් එක ගැන ලියන්න දැක්කත් හිතුවේ නෑ. කාර් එකත් ඉස්සරහට පොඩ්ඩක් ගිහිල්ලා පාර අයිනට කරලා නවත්තලා ස්වයංක්‍රීය වීදුරුව පහත් කරා.

"මොකද ලියන මහත්තයා පයින්ම"

ලියන මහත්තයා ලගටම වෙනකම් ඉදලා කාරෙකෙන් ඔලුව එළියට දාල ඇහුවේ වෙන කවුරුත් නොවේ ඕෂඩී.

"ආ..මේ ඕෂඩී නෝන නෙහි මම කිට්ටුවට ආපු ගමන් නෝනේ"

"අපිත් ඒ පැත්තට යන්නේ නගින්න හොටේල් එක ලගින් දාන්නම්"

"අනේ නෝනට ගොඩක් ස්තුතියි මට තව වැඩ වගයක් කියෙනවා කරගන්න නෝන යන්න මම එන්නම්"

"මහ් ඇත්තද එහෙනම් යන්නම්"

ඕෂඩී ස්වයංක්‍රීය වීදුරුව එසෙව්වා. වාහන පෝලිමත් එක්ක ඕෂඩීගේ කාර් එක ඉස්සරහට ඇදුනා

"පට්ට හුත්ති තෝ තමයි මාව කෑවේ. බල්ලො දාල හුකන්න ඕන හුත්තිට නැත්නම් මේ කිසි ප්‍රශ්නයක් නෑ නෙහි"

හෝටලේ නඩුව ගැන විස්තර අංජලීට දුන්නේ ඕෂඩී බව ලියන්නා දන්නවා. කෝපයෙන් දැවී දැවී කට්ට අව්වේ ගිය පයින්ම ෆුඩ්සිටියට ගිය ලියන්නා බැන බැනම ඉස්සරහට ගියා. .

ඕෂඩී ආවේ තනියම නොවේ වන්න එක්ක. වන්න කියන්නේ ඕෂඩීලා පුංචි කාලේ ඉදන් අද වෙනකම් තමන්ගේ දරුවෝ වගේ බලාගන්න කරුණුමාගේ බලාපුරා වුනත් ඕෂඩීගේ ලොකු අම්මාගේ පැත්තෙන් නැයොත් වෙනවා. වන්න හොදට ඉගෙන ගත්තා වගේම කම්මැලිනැති හොද කඩිසර කොල්ලෙක්. උසස් පෙළක් සමත් වුනාට රස්සාවක් නෑ. ගමේදී හැම එකාටම උදව් කර කර හිටියත් ගොඩක් දුප්පත් කොල්ලෙක්. යාලුවෝ එක එකා රස්සාවල් හොයාගෙන එහෙම නැත්නම් කසාදයක් කරගෙන ගමෙන් පිටත් වෙද්දී ඔහු ගමේ තනි වුනා. හිටපු එකම යාළුවන් වන්න ගොඩක් බලපොරොත්තු තියාගෙන හිටපු කෙල්ල එක්ක යාළු වෙච්ච හින්දා ඔහුට ගමත් එපා උනා. හමුදාවේ රස්සාවට යන්න හදද්දී කරුණුමා තදින්ම විරුද්ධ වෙච්ච හින්ද ඒ අදහසත් අත්හැරියා. ඊට පස්සේ තමයි රට යන්න හිතක් පහල වුනේ. කරුණුමා ඕෂඩීගේ තාත්තට කියලා වාහන එලවන්න ලයිෂන් එකත් අරන් දුන්න. එතකොට ඕෂඩීලගේ ගෙදර වැඩකරේ රාජු කියලා දෙමළ කොල්ලෙක්. උන් රට රස්සාවකට ගියා. විජේසිරි

අධිනීතිඥතුමා දන්තවා වන්නට ලයිෂන් එක අරන් දුන්නට පාඩුවක් නොවෙන විත්තිය. වන්නට මෙහේ නුහුරු නුපුරුදු තැනකුත් නොවේ. විජේසිරි අධිනීතිඥ තුමාට කාර් එකක් තිබුනා වගේම නිෂ්ඨලගේ ඕෂ්ඨලගේ වැඩවලටත් ගෙදර වැඩවලටත් තවත් කාර් එකක් තිබ්බා. නිෂාධි කාර් එක අරන් ෆැකල්ටියට ගියාට පස්සේ ආපහු එන්නේ හවසට සමහර වෙලාවට හත අටත් වෙනවා. එතකොට අනිත් අය යන්න වෙන්තේ ටැක්ෂිවල. මේ හින්දා කරුණුමා ගෙදර ගිය වෙලාවේ වන්නව එක්කගෙන එන්නයි කිව්වේ මේ ප්‍රශ්න හින්දා.

ඕෂ්ඨි එක්ක වන්න ගියේ කොළඹ පාරවල් ගැන එව්වර ලොකු අවබෝධයක් ඔහුට නොතිබිව්ව හින්දා. එහෙමත් නොවෙයි අවබෝධයක් තිබුනත් දැන් අමතකයි. අවුරුදු ගානකින් නෙහ් ආයෙත් ආවේ. අනික වන්න ඕෂ්ඨි වගේම නිෂාධිටත් අලුත් කෙනෙකුත් නොවේ. ඔහු ඕෂ්ඨිට වඩා බාල වුනාට නිෂාධිට වඩා වැඩිමල්. ඒ වගේම ඕනම තැනකට එක්ක යන්න පුළුවන් හොඳ පෞරුෂයක් වගේම නිෂාධිගෙයි ඕෂ්ඨිගෙයි හොර වැඩ වලටත් විශ්වාසවන්ත කොල්ලෙක්.

කහ ඉරෙන් ලියන මහත්තයා පනින්න හදන හැටි දුරටම දැක්ක ඕෂ්ඨිට ක්ෂණිකව මතක් වුනේ කලින් දවසේ අංජලි මොනරාගල යද්දී එවපු මැසේප් එක. ඇ පාරේ අයිනම තීරුවට කාර් එක ගත්තෙත් ලියන්නා යන්නේ කොහේදැයි විපරම් කරන්න ඕන හින්දමයි.

"වන්න ඔන්න ඔය මැන් හොඳට මතක තියාගන්න"

ඕෂ්ඨි කියාගෙනම කාර් එක අයිනට කරලා නවත්වලා ඉස්සරහ වීදුරුව පහත්කරා. ඕෂ්ඨිව දැක්ක ගමන් ලියන්නා කලබල වුනත් පෙන්නුවේ නැතැයි ඇයට හිතූනා. ඇ දන්තවා හෝටලේ නඩු තින්දුව හින්දා ඇත් එක්ක හිත යටින් තරහෙන් ඉන්න බව. ලියන මහත්තයා එක්ක වචන කිහිපයක් කතා කරලා ඔහු කාර් එකටත් ගොඩ නොවෙව්ව හින්දා ඇ සෙමින් ඉස්සරහට වාහනය පැදෙව්ව. සයිඩ්

කණ්ණාඩියෙන් ලියන මහත්තයා කොහාට යනවදැයි හොදට විමසිල්ලෙන්. ඔහු තාමත් පයින් ගාටනවා. ඕෂධී ගුඩ සිටියට පොඩ්ඩක් ඉස්සරහින් පාර අයිනේ නවත්තලා තිබ්බ වාහන දෙකක් අතර කාර් එක නැවත්තුවා. ලියන්නා යන්නේ කොහාටදැයි සයිඩ් කණ්ණාඩියෙන් බලාගෙන හිටියා.

"ඇයි ලොකු බේබි"

"මේ මිනිහා යන්නේ කොහාටදැයි බලන්න ඕන"

වන්න පස්සෙ සිටි එකේ හිටියා හින්ද බෙල්ල හරවලා ලියන්නා දිහා බලාගෙන හිටියා. ලියන මහත්තයා ගියේ ගුඩ සිටිය ඇතුළට.

"ඌ ගියේ ගුඩ සිටියට"

"පොඩ්ඩක් ඉදපත් කාර් එක ඌ දැක්ක හින්දා ගුඩ සිටියට ගියාද දන්නේ නෑ නෙහ් පොඩ්ඩක් ඉමු"

ඕෂධී ජියර් එකටත් අත තියලා යන්නත් හිතුනා.

"මොනවා හරි ගන්න ගියාද දන්නේ නෑ නෙහ්"

ඕෂධී කණ්ණාඩිය දිහා බලාගෙනම හිටියා විනාඩි පහක් විතර.

ලියන්නා එන පාටක් නම් දැක්කේ නෑ. ඇ ආයෙත් පෝත් එක අරන් අංජලි එවපු මැසේජ් එක දිහා බැලුවා. ඒත් එක්කම ලියන්නා බයිසිකල් කට්ටේ නැගලා ගාලු පාරට දැම්මා. ඕෂධී සයිඩ් කණ්ණාඩිය දිහා බලාගෙනම හිටියා. ලියන්නාත් ගාලු පාරට දාල දෙහිවල පැත්තට ගියා. ඕෂධීගේ කට්ත් පැත්තේ

"ෂික්.."

යන හඬ. චුට්ටක් කලින් ආවනම් තැන හරියටම බලාගන්න තිබුනා. අනිවාර්යයෙන්ම පොර ගුඩ සිටියේ බයික් එක දාල යන්න ඇත්තේ සිරිල් මුදලාලිගේ ගෙදර. ඕෂධීත් ගාලු පාරට වාහනය දාල වාහන ජේලියට එකතු වුනා

"වන්න තමුසේ මට පොඩ් උදව්වක් කරන්න ඕන"

"මොකක්ද"

"අර මනුෂ්‍ය මෙහේ යන්නේ කොහාටදැයි බලන්න ඕන"

"පට්ට කට්ටක් නෙහ්"

"නිකන් නොවේ හලෝ තමුසෙ වැඩේ කරලා දුන්නොත් තමුසෙට පන්දාහක් දෙනවා"

"අය්යෝ මට සල්ලි ඕනෑ නෑ ඔහොම ඒවද මම කරේ ලොකු බේබි වෙනුවෙන් උඹ එදා කිනිස්සෙන් ඇදලා ඇරියා නම් මන් මැරිව්ව තැන්වල ගසුත් පැලවෙලා"

ඕෂධීට එකපාරටම අල්සෙට් ගියා වන්නගේ කතාවට.

"තමුසෙට නෙත් අම්මලා මාව බාර දිල මල ගෙදර ගියේ ඒත් ඉතින් උඹ කරන්න ඕන ඒවා කරලා නෙත් ගියේ ඔයත් ඉතින් අවස්ථාවෙන් ප්‍රයොජන ගත්තා නෙත්"

"හරි හරි එත් සල්ලි වලට නෙවේ නෙත් ඒ අල්සෙට් එකට තමයි මෙව්වර කාලයක් නෑවිත් හිටියේ"

"හරි හරි වෙච්ච දේවල් වුනා එවා ඉවරයි. එදා නම් එහෙම මොන හැගීමෙන්ද කියන්න දන්නේ නෑ. ඒත් ඒ වෙච්ච දේට මම කැමතියි වන්න ඔයානේ ඔක්කොම දමල ගහලා ගියේ එහෙම නොවුන නම්"

ඕෂධී කියන්න ගිය දේ හිර කරගත්තා

ඒකට නම් වන්න මුකුත්ම කිව්වේ නෑ. ඕෂධී.කාර් එකේ පස්ස බලන කණ්ණාඩියෙන් වන්න දිහා බැලුවා. වන්නත් බලාගෙන හිටියේ කන්නාඩිය දිහාමයි. දෙන්නට දෙන්න මාවටු වුනත් තප්පර ගානක් ඔවුන්ගේ දෑස් එකට වෙලි තිබුනා

"මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා ලොකු බේබි ඔය මිනිහ කොතන ඉදන්ද ආලො කරන්නේ. එන වෙලාවක්වත් දන්නේ නැතුව. ෆුඩ් සිටියේ ලග ගොඩක් වෙලා හිටියොත් මිනිස්සු සැක හිතලා පොලීසියට කෝල් කරොත් මාව කුඩුවටම දායි"

බැරිම තැන වන්න ටැක් එක මාරු කරා. ඒත් වන්න කියන දේත් ඇත්ත. රටේ මහ උන් නිතර නිතර යන එන පාර. සැක හිතලා පොලීසියට කෝල් කරොත් අම්මට හිකවෙනවා. එහෙනම් ඉතින් නතර වෙන්නේ පොලිස් කුඩුවේ නොවේ හතරවෙනි තට්ටුවේ.

"හරි මම වැඩේ කරන්නම් හෙට ලොකු බේබි මේ පැත්තේ රවුමක් දාලම බලන්නකො "

"දැන් නෙත් කොල්ලගේ උනන්දුව පෙන්නේ"

"එහෙම නොවෙයි ලොක්කු බේබි කියපු දෙයක් නොකර මාරු වෙලා තියෙනවද"

ඕෂධි ආයෙත් කණ්ණාඩිය දිහා බැලුවා. මෙන්න වන්නත් බලන් ඉන්නේ කණ්ණාඩිය දිහා. ඕෂධි ඇහැක් ගහලා දිව දික්කරා. වන්නත් නිකන් හිටියේ නෑ කණ්ණාඩිය දිහා බලාගෙන කට ඇරලා දිව තොලවටේ ගෙනිව්වා.

"ඕන්න ඕන්න ඉස්සරහ වාහනේ"

හිකෙනවා තව පොඩ්ඩෙන් ඉස්සරහින් යන කැබ් එකේ පුක ඉබ්බන්ත ගියා. ඕෂධි එකපාරටම බ්ලේක් එක පෑගුවා. කාර් එකත් එකතැන හිට්ටා. හෙමින් වාහන පෝලිමේ ගිය හින්දා මුකුත් උනේ නෑ.

"භානුක මහත්තයා මතක් කරා විතරයි ලොකු බේබ්ට් ඉන්නෙ පාරේ කියලවත් මතක නෑ නෙහ්"

"අනේ ඔය හුත්තීගේ පුතා මතක් කරන්න එපා වන්න මහත්තයා තුං විතරක්"

පිටුපස්සෙන් එන වාහන එක දිගට හෝන් ගහන්න ගත්තා කාර් එක තියෙන්නෙත් මැද ලයින් එකේ. ඕෂධි එකෙන් පොඩ්ඩක් අල්සෙට් වුනා.

"ලොකු බේබ් එහා සිටි එකට යන්න"

පිටුපසෙන් ආපු වාහන දෙපැත්තෙන් යන්න ගත්ත නිසා දොර ඇරන් ඩ්‍රයිවින් සිටි එකට යන්න විදියකුත් නෑ. වන්න පිටුපස්සේ සිටි එකේ ඉදන්ම ඉස්සරහට පැනලා කාරෙක ස්ටාර්ට් කර ගත්තා ඕෂධි එතකොටත් හිටියේ හිත කලබල කරගෙන. එහා පැත්තේ සිටි එකට මාරු වුනත් ඇගේ අත තාමත් තිබුනේ ජියර් එක උඩ. වන්න ක්ලව් එක පාගල ජියර් එක දාද්දි ඇගේ අත උඩින් අල්ලගෙනම ජියර් එක දාල ඉස්සරහට ගියත් ඇ අත අයින් කර ගත්තෙත් නෑ. වන්නත් ඇගේ අත උඩින් අත තියාගෙනම ජියර් දාන්න ගත්තා. ඕෂධිත් වන්න දිහා බලාගෙන ලොකු හුස්මක් අරන් ජියර් එකෙන් අත ඉවතට ගත්තත් ඇගේ පරන අතීතයෙන් නම් හිත ඉවතට ගන්න බැරිවුනා.

එදා ඉරිදා දවසක් ඕෂධි එතකොට තර්ඩ් ඉයර් එකේ එග්සෑම් කිට්ටු කාලේ. ඕෂධිගේ අම්මගෙ ලොකු අක්කා නැතිවෙලා. ෆ්‍රෑන්සිස් එක තිබ්බේ නුවර ඕෂධිගේ අම්මගේ මහගෙදර. නිෂාධිට ගෙදර ඉන්න

කිවිච්ඡත් ඒකිකත් මලගෙදර යන්න ඕන උනා. කරුණුමම එක්ක යන්නම ඕන. මොකද කරුණුමම ඕෂධිගේ ලොකු අම්මගේ පැත්තෙන් ලගම ඥාතියෝ හිත්දා. විජේසිරි මලගෙදර ආරංචි වෙච්ච වෙලාවෙම ගියා. අන්තිමට චන්තව ගෙන්නගෙන ඕෂධිගේ තනියට තියලා ඔක්කොම මලගෙදර ගියා. එතකොටත් භානුක එක්ක තිබ්බ සම්බන්දේ ගෙදරට මාවටු වෙලා ටික කාලයක් වෙනවා. වැඩියෙන්ම ඕෂධිගේ අම්ම චන්තව නැවැත්තුවෙන් ඒකයි. චන්තව ගෙන්නගෙන එයාලා පිටත් වුනොත් දහසක් උපදෙස් චන්තට දිල වගේම ඕෂධිට ගෙදරින් එළියට බහින්නවත් බැරි විදියට තහංචි දාල. එතකොට චන්තත් නාහෙට අහන් නැති කොලු කාලේ. ඔක්කොම යන්න ලැස්ති වෙලා ඉස්තෝප්පුවට ආව. ඔක්කොම ඉස්සරහ ඔක්කොටම ඇහෙන්න චන්ත ඕෂධිගේ අම්ම ඉස්සරහම ෆවරිස් පාවිච්චි කරන්න ගත්තා

"ඔන්න ලොකු බේබි දැන්ම කියන්නේ අනම් මනම් කේස් දාගන්න එපා කාමරයට ගිහිල්ලා පාඩම් කරන්න කෑම කන වෙලාවට පහලට එන්න මොකක් හරි වුනොත් ලෝකු තෝනට කෝල් එකක් දිල කියන එක කියනවාමයි"

නෑ කමට මාගුටි පුංචි අම්මා කෙනෙක් වුනත් ලොකු කමට ඇට කියන්නේ තෝනා. වැඩිවෙලාවක් ගියේ නෑ ඔක්කොම පිටවෙලත් ගියා.

"චන්ත මොනවද ඕයි නමුසෙන් කොල්ලෙක් නේද නිකන් සෙවල වැඩ කරන්න එපා නමුසෙටත් මාව කවද හරි ඕන වෙයිනේ බලමුකෝ එදාට"

ඕෂධි කියාගෙනම උඩට ගියා මලම පැනලා. ඕෂධිට ඕන වුනේ කොහොම හරි එළියට පනින්න. භානුක ඇල්පිටිය පොලිස් අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ පුහුණුවීම් ලබපු කාලේ හිත්දා නිතර නිතර දකින්නවත් වාන්ස් එක තිබුනේ නෑ. කලින් දවසේ භානුකට කෝල් එකක් දිලම ගෙන්න ගත්තේ කොහොම හරි ගෙදරින් පනින්න හිතාගෙනමයි. කොහොම උත්සාහ කරත් වැඩේ හරි ගියේම නෑ. රෙස්ටුරන්ට එකෙන් කෑම ගෙනාවත් ඕෂධි දවල්ට කෑවෙන් නෑ. පණ්ඩිතයා වගේ ඔක්කොම ඉස්සරහ ටෝක් එක දුන්නත් චන්තට පට්ට දුකයි. ඒත්

භානුකගෙ මරුමාස් පෙනුම වන්නට අල්ලන්නෙත් නෑ. බැරිම තැන
 වන්න උඩට ගියා. දවල්ට කන්න කතා කරන් එන්න. උඩට යද්දිම
 ඇහිවිචි කෙදිරිල්ලට වන්න බය වුනා. දොර ලගට යද්දි කෙදිරිල්ල
 මොන වගේ කෙදිරිල්ලක්දැයි වන්නට හොදට තේරුනා. අගුල
 කැරකෙව්වත් ඇතුලෙන් ලොක් කරලා. යතුර හිලෙන් ඇහැදාල
 බලද්දි දැක්ක දෙයින් මේ ලොකු බේබිදැයි ඔහුට හිතාගන්න
 බැරිවුනා භානුක කාමරේ ඇතුලේ ඕෂඩිගේ බඩ උඩ. වන්නට ආවේ
 ලොකු කේන්තියක්. ඒක කේන්තියක් කියන්නේ පිහියෙන් ඇනල
 මරන්න තරම් කේන්තියක්. වන්න පඩිපෙළ දිගේ පහලට දිව්වා.
 කෑම මේසේ උඩ තිබ්බ පිහිය ඉතේ ගහගත්තා අනිනවමයි
 හිතාගෙනම. ගෙදර අස්සක් මුල්ලක් නැරම දන්න වන්න ඕෂඩිගේ
 කාමරයට පනින්නෙ කොහොමදැයි හොදට දන්නවා. ආයෙත් උඩට
 දුවලා නිෂාඩිගේ කාමරේ දොර ඇරගෙන ජනේලෙන් පහල වහලට
 පැන්න. ඒ වහල හදලා තියෙන්නේ ගේ පැත්තකින් තියෙන
 ස්තෝප්පුවට. හුත්ත පොලිසියේ එකෙක් හින්දා පිස්තෝලයක්වත්
 ගෙනල්ල තිබුනොත් සැකේ හිතට ආවා. වටපිට බලද්දි පහල වහලේ
 මුල්ලට වෙන්න තිබ්බ දෙකේ දෙකේ පොල්ල දැක්කේ. එක අතට
 අරගත්තා. වන්න පොකෙක් වත් ඇදල හිටියේත් නෑ සරමේ ගැටේ
 ලිහලා තදවෙන්න ගැටේ ගහගත්තා. සරම යට පොට අරන්
 කැහිපොට ගහගෙන පිහිය ඉතේ ගහගත්තා. හෙමින් ඕෂඩිගේ
 කාමරේ ජනේලේට අත තියද්දි තේරුනේ භානුක කාමරයට පැනපු
 හැටි. ඌ ඇවිත් තියෙන්නේ ජනේලෙන් පැනලා. ඔලුව උස්සලා
 ජනේලෙන් බැලුවා. ඕෂඩිගේ කටේ නිකර් එක ඔබලා ඇගේ නුල්
 පොටක් නැති වුනත් භානුක ඉන්න විදියට ජේන්නේ නෑ. ඌ ඇදේ
 ජනේලේ පැත්තට වෙන්න දනගහගෙන ඇද උඩ වාඩිවෙලා.
 ඕෂඩිගේ කකුල කරට අරන් ගහන පාරට ඇ ඉස්සරහට විසිවෙනවා.
 තන්දෙක බැලුම් දෙකක් වගේ. පොඩ්ඩක් ජනේලේ ඇතුලෙන්
 ලොක් කරලා තිබුනේ නෑ හිතාගෙන ආවේ නාන කාමරේ
 කවුලුවෙන් ඇතුලට පනින්න. හිතට ආපු කේන්තියටත් එක්ක
 ජනේලේ හෙමින් ඇරියා. ඕෂඩි ඇස් දෙකත් ඇරගෙන අරු ගහන
 ගහන පාරවල් වලට මත්වෙලා සිවිලිම දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.

ජනේලේ ඇරලා සද්දයක් එන්නෙ නැති වෙන්න කාමරයට පැන්න.
දෙකයි දෙකයි පොල්ලෙන් දැන බෙදලා දීපු පාරට ගොටි එක
භාණුකගේ උරහිසේ වැදිලා ඕෂඩීගේ කකුලෙන් වැදුනා. ජංගිය කටේ
ඔබපු හින්ද කැගහන්නවත් බෑ. කටේ තිබ්බ ජංගිය ඇදලා දාලා
"අම්මෝ...."

කැගහගෙන ඇ කකුල අල්ල ගත්තා. භාණුකට හිතාගන්නවත්
බැරිවුනා වෙච්ච දේ. දෙවැනි පාර ගහන්න උස්සද්දී ඌ අත අල්ලන්
ඇදෙන් පැනල වටපිට බැලුවත් වන්න ගහපු පාර පිට මැද්දාවට
වැදුනා භාණුක විසිවෙලා ගිහිල්ලා බිමට වැටුනා
"බැල්ලිගෙ පුතා මන් තෝව මරනවා"

කියාගෙනම පිහිය ඇදලා ගත්තා. භාණුක අත අල්ලගෙන ගහපු
පයින් පාරට වන්න පිටිපස්සට විසිවුනත් බිම වැටුණේ නෑ. ඌ පයිය
දික්කරගෙන ඉන්නවා හුත්ත අගල් හතරක් නැරූපියලේ කාසියක්
තරම් වත් මහත නෑ. භාණුකට පහත් වෙන්නවත් බෑ. වන්නගේ හිතට
ආපු කේන්තියට ඊලග පාර ඇදලා අවින්න පොල්ල ඉස්සුවත් ඕෂඩී
පැනලා බදාගත්තා

"අනේ එපා ආයේ ගහන්න එපා. ඕනි මරාගන්න එපා දෙයියනේ"
ඕෂඩී බදාගත්තත් වන්න ඇවිත්තලු කරපු පාරට ඇද උඩම ඇදගෙන
වැටුනා.

"බලාපන් හුත්ති අරුගෙ බිජ්ජ දිහා අගල් හතරක්වත් නෑ උබ මු
එක්ක ගියොත් සැපක් ගන්න වටේ ගෙවල් වල උන්ට රෙද්ද
උස්සන්න වෙනවා"

ඕෂඩී භාණුකගේ බිජ්ජ හරියටම දැක්කේ එතකොට. ඌගේ කලිසම
ඇදගන්න ඒ සුළු වෙලාව හොඳටම ප්‍රමානවත් වුනා. සර්ටි එක කරට
දාගත්ත භාණුක ජනේලෙන් පහල වහලට පැන්න.

"උබේ හාමුට කියාපන් මන් අද දෝණියැන්දව මේ බිජ්ජෙන්
ගැණියෙක් කරා"

භාණුකගෙ හඬ ඕෂඩීගේ කන් පසාරු කරගෙන ගිය මුනිස්සම් වැලක්
වගේ උනා. වන්න ආයෙත් ගහන්න පොල්ල ඉස්සුවත් ඇගේ තුල්
පොටක්වත් නැතුව හිටි ඕෂඩී පැනලා වන්නගෙ බඩවටේ අත් දාල
අල්ලගත්තා. භාණුක වහල දිගේ පහලට ගියා වන්න දැගලුවත් ඕෂඩී

අත් බුරුල් කරේ නැති වුනත් සරම ලිහුනා. ඇවත් ඇදගෙන ජනේලේ ලගට යන්න දැගලුවත් ඕෂදී ඔහුව අත් හැරියේ නෑ. "අනේ.. එපා.. වන්න ..අහන්නකෝ.. මිනී මරාගන්න එපා" ඕෂධි බදාගෙන අඩ අඩා කියනවා. ඇ වත් ඇදගෙනම වන්න ජනේලේ ලගට ගියා. වන්නගේ සරමත් ලිහිලා බිමටම වැටුනා "අනේ ඔය ඇති.. දැන්වත් නවත්වන්නකෝ. කියනදේ අහන්නකෝ.."

ඇ තවත් ඔහුව බදාගෙන අඩනවා. භාණ්ඩ වහලෙන් බැහැලා තප්පෙනුත් පැනලා යන්න ගියා. තමත් ඕෂධි තත් දෙකත් ඔහුගේ පිටට තදකරගෙන බඩ මැද්දෙන් අල්ලාගෙන බදාගෙන ඉන්නව වෙච්චා වෙවුල.

ඇගේ උණුසුමට වන්නගේ කේන්තිය නිව්ලා ගියා සරමත් ඇගේ නැහැයි දැනුනා. ඇගේ උණුසුමට ඔහුගේ ඇගත් හැගීම් එක්ක රත්වීගෙන එනවා. පොල්ල දිග් වෙලා. මහත් වෙලා වන්නව දැකින්ම බදාගෙන ඉන්න ඇගේ අත් වල ගැවී නොගැවී හොදටම කෙලින් වෙලා.

"මාව අකාරිනවා"

වන්නගෙ හඩට ඇගෙ අත් බුරුල් වුනා. ඇ පස්සට ගියා. ඇගේ නූල් පොටක්වත් නැහැයි ඇට පෙනුනා. වන්න ඇ දිහාවට හැරුනා දැකින්ම තත්දෙක වහගෙන ඔහු දිහා බලද්දී වන්නගේ පොල්ල දැක්ක. අගල් හතකටත් වැඩියි දෙකේ කාසියකටත් වැඩියි මහතයි. වන්න ඇ දිහා බලාගෙන ඇ ඉදිරිපිටට ආවා.

ඕෂධිගේ ඇදගෙන හිටපු ටී සර්ටි එක ස්කර්ටි එක බ්‍රා එක කට්ටි ඔබාගෙන හිටිය පෑන්ටිය තැනින් තැන. වන්න කොට්ටෙ උඩ තිබ්බ සාය ගන්න නැවුනා. එතකොටයි දැක්කේ කොට්ට උරේ තියෙන ලේ පැල්ලම. එක දැක්ක විතරයි නිව්ව්ව කේන්තිය ආයෙන් මතු වුනා කොට්ට උරේ ඇදලා අරන් කොට්ටෙ පැත්තකට විසිකරා. ඇස් දෙක ලොකු කරන් ඕෂධි කොට්ට උරේ දිහා බැලුවා.

"මතකයි නෙත් තමුසෙගේ ප්‍රේමවන්තය මාමන්ඩිට කියපු පණිවිඩේ තමුසේ කියනවද නැත්නම් මම කෝල් එකක් දාල කියන්නද ඕනෑ නෑ මේවා පෙන්නලම කිව්වාම ඉවරයි"

"අනේ.. එපා.. අම්ම මව ගෙදරින් එලවයි"

"ඇයි තමුසෙගේ රස්තියාද බේබදු ප්‍රේමවන්තයා ඇවිත් තමුසෙව කැන්දන් යාට් නේ"

චන්ත හඬවෙනස් කරලා ඇද කරලා භානුක කිව්ව දේ හඬ නගා කිව්වා

"උබේ භාමුට කියාපන් මන් අද දෝණියැන්දව මේ බිජ්ජෙන් ගැණියෙක් කරා"

"තමුසෙ උෟ එක්ක ගියත් වැඩිම උනොත් ඉදිව් ඕන්නම් මාසයක් තමුසෙට තියෙන අමාරුව මම දන්නේ නැද්ද ඔහේට අමාරුව හොඳ කරගන්න වෙන්නේ හතර වටේ උන්ට රෙද්ද උස්සලා"

චන්ත හිතේ තිබ්බ වේදනාවෙන් කියවගෙන කියවගෙන ගියා.

කේන්තිටටම නැගලා තිබ්බ පොල්ලක් ටිකෙන් ටික බැහැල යනවා ඇ කොන්ද නවාගෙන දනිසේ ඔලුව ගහගෙන ඉකි ගහ අඩන්න ගත්තා.

"මන් ආවේ නැත්නම් උෟ මාරු වෙන්නේ තමුසෙව බඩ කරලා"

චන්ත පහත් වෙලා සරමු ඇදගෙන ලේ පැල්ලම් තිබ්බ කොට්ට උරේ අරගෙන දොර ඇරලා ආපහු ඇ දෙසට හැරුනා. ඇ තාමත් ඉකිගහ ගහ අඩනවා

"ගෙදරටම ගෙන්න ගෙන හුකාගන්න තරමේ ලොකු අමාරුවක් තියේ කියලනම් මම කවදාවත් හිතුවේව නෑ ඡි අපේ ගම්වල කෙල්ලෝ අහලකින්වත් තමුසෙලා තියන්න බෑ ඉදපන්කෝ ලොකු තෝන එනකම් හුකවලා ගන්න"

චන්ත දඩාස් ගාල දොර වහන් කොට්ට උරෙන් අරන් පහලට ගියා. ඇ තවත් හයිසෙන් ඉකි ගහ ගහ අඩන්න ගත්තා.

"ලොකු බේබ් බහින්නේ නැද්ද"

චන්ත දෙතුන් පාරක් අතට ගහද්දී ඇ හීනෙන් අවදිවුනා වගේ වටපිට බැලුවා. හුටා ගෙදරටත් ඇවිත්.

"කොහේද අනේ ගියේ යන තැනක මාවත් ඇහැරවගෙන එක්ක යන්න බැරිවුනා නේද"

වන්න කාරෙකෙන් බැහැලා පිටිපස්ස පැත්තෙන් කාමරයට ගියා.

"පොඩි ගමනක් ගියා ක්ලයන්ටි කෙනෙක්ගේ වැඩකට"

ඕෂදී නිෂාධිට කියාගෙන කාරෙකේ දොරත් වහන් ගෙට ගියා.

"අක්කා අංජී අක්කා කෝල් එකක් දුන්නද"

කෝල් එකක් දෙන්න හිතාගෙන හිටියත් භානුකගේ සිද්දිය මතක් වෙච්ච හින්ද අමතක වුනා. ඕෂධී පෝන් එක අරන් බැලුවත් මිස්කෝල් එකක්වත් නෑ මැසේජ් එකක්වත් නෑ

"එයා අර යාලුවගේ ගෙස්ට් එකට ගිහිල්ලත් නෑ ඒ අංකල් බලාගෙන ඉඳලා ගෙදර ගිහිල්ලා"

ඕෂධී පඩිපෙළ නගින ගමනක් අංජලීට ගත්තත් පෝන් එක වැඩ නෑ. නිෂාධී පොන් එක අරන් එක දිගට අංජලීව කන්ටැක්ට් කරගන්න උත්සාහ කරත් බැරිවුනා.

"ට්‍රයි එකක් දෙන්න බලන්න ඔය හරියේ සිග්නලක් නැතිව ඇති නෙහි"

නිෂාධී පෝන් එකක් අරන් ජනෙල් ඇරියා. ජනෙල් උළුවස්ස උඩ වාඩිවෙලා පරන ගරාජ් එක දිහා බලාගෙන අංජලීට ගන්න එකදිගට උත්සාහ කරා. ඕෂධී නාන කාමරයේ ඉඳන් එද්දිත් නිෂාධී ජනෙල් උළුවස්සේ වාඩිවෙලා දෙපාත් එළියට දාගෙන උත්සාහ කරත් ආන්සර් නෑ.

"මේකි මොන හුත්තක් කරනවද මන්ද පෝන් ඕෆ් කරන්"

නිෂාධී ජනෙල් උළුවස්සේ ඉඳන් කාමරය දිහාවට හැරිලා පෝන් එක ඇද උඩට විසිකරේ මලම පැනලා. ඕෂධී ඇදුමක් ඇදන් තුවාය ගලවලා පුටුව උඩට දාල අංජලීට ගත්ත ගමන් රින්ස් යන්න ගත්තා.

"මේ රින්ස් යනවා ජංගිය දාගන්නකම් කතා කරනවාකෝ"

ඕෂධී පෝන් එක නිෂාධීගේ කනේ තියලා අල්මාරිය ඇරියා.

"පොඩ්ඩක් මත් වගේ ශ්‍රී එකේ ඉන්නවා එතනටත් හුළං ටිකක් වැදෙන්න දෙනවකෝ"

නිෂාධී කකුල් හොදටම පලල් කරන් පරන ගරාජ් එක දිහා බැලුවා. වන්න ස්කූටිය එළියට ගන්නවා දැක්කේ එතකොට

"ඒයි ඔය මොකද කරන්නේ"

ඕෂධි ජංගියත් සායට උඩින් හද හදා ජනේලෙන් එපිට පරන ගරාජ් එක දිහා බැලුවා.

"අක්කේ උබ තාම ගියේ නැද්ද"

අංජලිගේ කටහඬ ඕෂධිටත් ඇහුනා. වන්න සර්ටි එකක් වත් නැතුව ගරාජ් එක ඉස්සරහ.

"මගේ යාලුවගේ තාත්තා ඇවිල්ලා බලාගෙනත් ඉදලා ගිහිල්ලා ඒ අත්කල් හම්බවෙන්න නම්බර් එක මැසේජ් කරන්නම් නවතින්න තැනක් හොයලා දේවි"

නිෂාධිත් අංජලි එක්ක කතා කරත් ඇස් දෙක තිබුනේ ගරාජ් එක දිහාවේ.

"ඒයි මෙන්න අංජි අක්කි ඔයාට දෙන්නලු"

ඕෂධි ජනෙල් ලගට ඇවිත් නිෂාධිගේ පිටට හේත්තු වෙලා පෝත් එක කනේ ගහගත්තා.

"මේත් මේකිට උබ නැතුව සාංකාවේ බැරිලු"

ඕෂධි අංජලි එක්ක කතාවට වැටුනා.

"ඒයි ඔය මොකද කරන්න හදන්නේ"

නිෂාධි වන්න දිහා බලලා හයිසෙන් කැගැහුවා බෝක්කුවත් හොදට ඇරත්. ඌ බයිසිකලේ උඩකවර් එක ගලවන ගමන් බලන් ඉන්නේ නිෂාධි දිහා

"අක්කි බලපන් උබේ හොර මිනිහා මගේ බෝක්කුව දිහා බලන හැටි"

ඒක පෝත් එකේත් අංජලිටත් ඇහුනා.

"නෑ බන් ඊයේ වන්න ආව නෙහ් මේ හුත්තිට ඉරිසියාවේ පැලෙන්න හදනව"

නිෂාධි ජනේලෙන් වහලට අඩිය තියලා පහලට ගිහින් අඹ අත්ත දිගේ පහලට යද්දී ඕෂධිගේ හිත ගැස්සිලා ගියා. එදා භානුක ගිය හැටි ඇට ආයෙත් සිහි වුනා. ඕෂධිගේ මවයි කරුණම්මයි ගෙදර නැත්නම් ඕකි මිදුලට බහින්නේ ඔහොම තමයි.